ANUL IX No. 1046 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 18 Aprilie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

CRONICA

Ce-i cu matchul Franţa-România?

Astă iarnă, când rugby-ştii noştri terminaseră socoteala unui campionat încălcit, s'a lansat în aer un subiect interesant: organizarea unui match de rugby România-Franţa. Firește, discuţia a fost amplă şi subiectul tratat pe toate feţele. Pentru gazetari a fost o lămâe stoarsă până la ultima picătură. Şi, de ce n'ar fi fost, când, ori de câte ori e vorba de ceva în legătură cu Franţa şi cu sportul francez, cetitorul holbează ochii, sau ciuleşte — după împrejurări — urechile.

S'a discutat toată iarna, în sânul federaţiei, în comitetele de club, s'au făcut prezumpţii, s'au emis păreri şi s'au dat soluţii care mai de cari mai ingenioase. Toată lumea era convinsă de necesitatea unui match cu Franţa, dar nimeni nu ştia cum să apuce taurul de coarne.

Odată cu reînceperea activităţii oficiale, lucrurile au căzut în baltă. Şi ar fi rămas acolo, dacă nu ne-ar fi trecut nouă prin cap să le scoatem. Iniţiatorii au uitat de ele şi cetitorii noştri la fel. Deacea, înainte de a scormoni mai la adânc, vom pune o unică întrebare, la care vom răspunde tot noi: este necesar un match de rugby cu echipa naţională a Franţei?

— Da! este necesar.

Şi iată pentruce. Rugby-ul românesc se zbate de ani de zile pentru a se afirma ca sport trebuincios şi n'a reuşit să capteze în slujba acestei idei decât 2—300 de aderenţi în toată ţara. Or, faţă de sacrificiile de energie prestate în acest interval de câţiva conducători fanatici, procentul acesta este absolut ridicol. Cauza?

Lipsa de spectaculozitate. Căci aşa cum se practică la noi, rugby-ul nu va avea nici odată mai mulţi jucători de câte are şi parcul dela şosea nu va găzdui nici odată mai mulţi spectatori decât găzduește. Pentru un profan picat pentru prima oară la un match de rugby, spectacolul ce i se înfăţişează, are toate elementele cari să-l îndepărteze pentru totdeauna de acest sport. Nu va putea deslusi nimic din acea încăerare confuză pentru posesia balonului şi cu atât mai puţin să prindă o regulă de joc care să-l obsedeze şi pentru a cărei ve rificare să fie mânat la un nou spectacol. Pleacă buimăcit şi nu mai revine. Iar rugby-ul, exceptând excesele periodire, face sforţări lăudabile, dar inutile, săptămână după săptămână, an după an.

Cine a urmărit fazele de început ale rugby-ului românesc şi mai are curiozitatea să urmărească spectacolele pe cari le oferă astăzi, îşi poate da cu uşurinţă seama că progresul tehnic n'a urcat o treaptă, în timp ce spectaculozitatea marchează chiar un evident regres. Cauzele sunt nenumărate şi înşirarea lor de prisos Interesează însă re mediul pe care noi l-am văzut într'o serie de partide internaţionale în fruntea cărora să se găsească matchul Franţa-România. De aceea reluăm astăzi subiectul pe care nervosul campionat bucureştean l-a făcut scăpat.

Aşa dar Franţa-România. Ce putem avea de pe urma unui astfel de match? 10—12.000 spectatori la O. N. E. F. şi un joc de rugby care să placă şi care să stârnească emulaţia fără de care nici peste 100 de ani nu vom avea mai mult decât 2-300 jucători. In locul partidelor inutile cu Heidelberg, Vulturul Alb sau P. U. C., un match tare, care să servească şi jucătorilor cu imperceptibile noţiuni de joc, să servească şi propagandei care nu există.

Dacă nu se va face acest început curagios, vom practica o viaţă întreagă rugby-ul ca acum; fără cap şi fără coadă. Şi vom perpetua un joc eficace pentru regenerarea fizicului, într'o parodie sinistră cu scandaluri şi bătăi.

Aşa dar, cine se obligă să anime din nou acest subiect?

Federaţia, presa?

Deocamdată şi una şi alta sunt ocupate: prima cu fricţiuni interne şi a doua cu înregistrarea lor.

Dar, poate ne înşelăm. **R.**

SAPTAMANA

Incă o filă roşie ruptă din calendarul footballului districtual, fără ca cei cu ochii holbaţi pe încălcitul tablou de clasament să poată deslusi figura viitorului campion. Nimeni nu s'a urnit de pe redută, nimeni n'a îndrăznit să înainteze cu un pas, deşi lupta a fost destul de dârză faţă de scorurile «rotunde» pe cari le-au marcat cele 4 matchuri ale zilei. Nici chiar performanţa quasi strălucită a Sportului Studenţesc, îndreptăţit de o puternică cizelare a formei să ocupe alt loc în erarhia footballului bucureştean, n'a fost suficientă pentru ameliorarea unui clasament nefericit. La egalitate de puncte cu Voevodul Mihai, universitarii se sbat neputincioşi în razele implacabilei lanterne, deşi altora li s'ar cuveni această neplăcută situaţie. Dar, balonul e rotund şi ca atare prezumţiile relative. Ca de altfel şi rezultatul întâlnirii dela Ciocanu, unde nu Venus-ului i-a fost dat să întruchipeze tradiţionala nicovală, deşi cel puţin 80 la sută din spectatori credeau până la sfârşit în puterea divină a tradiţiei. Venus n'are însă timp de mofturi biblice şi a preferat să treacă peste ea decât să fie la cheremul colegilor întru peţit. Ceeace a făcut de altfel şi C. F. R.-ul în matchul cu Juventus. Cu o singură deosebire însă: ceferiştii au furnizat cel mai frumos joc din întreg campionatul, vădind o formă pe care n'au atins'o încă în scurta carieră de leaderi districtuali. Cu efecte mai reduse, dar suficient de concludente, Unirea Tricolor şi-a concretizat situaţia în finala celor trei, care va prilejui fără îndoială disputele cele mai impresionante de care a avut vre'odată parte footballul oficial al Capitalei.

Dumineca sportivă a fost destul de animată şi în celelalte ramuri, deşi inaugurarea dela Băneasa a necesitat prezenţa unui contingent important de spectatori. Dimineaţa, 2 cross-uri interesante la şosea şi o cursă ciclistă afară din oraş, iar după amiază pe maidanul oficial, câteva îndârjite matchuri de rugby în cari Tennis Clubul a reuşit să verifice odată în plus cunoscuta teorie a... balonului oval (Povestea cu incertitudinea).

Şi, pour la bon bouche, scara, într'o sală de cartier, incomodă chiar pentru mâna de spectatori prezenţi, F. R. B-ul a făcut să se dispute cele mai interesante campionate de box amator, în care provincia a dovedit că merită sacrificiul atenţiunii ce i s'a acordat.

E pentru prima oară când boxul înregistrează fără durere deficite materiale... **L. ROŞIANU**

Clasamentul lui Brown

In «Sunday Mirror» din New-York, Al. Brown publică următorul clasament al celor mai buni cocoşi din lume:

Primul clasat Huat. Apoi o grupă de 3: Pete Santol (Norvegia), Kocsis (Ungaria) şi LUCIAN POPESCU (România). Urmează apoi Dick Corbett (Anglia), Pladner (Franţa), Kings (St. U.), Johnny Peters (Anglia), Victor Ferrând (Spania), Dick Backe (Anglia).

INTERVIEWUR ILE NOASTRE

Ionel Ghica ne vorbeşte...

Cum s'a efectuat raidul Bucureşti-Saigon-Bucureşti. Antecedente. Impresii şi intenţii pentru viitor

Pentru cetăţeanul care face «nebunia yitezei» în tramvai, şi-şi scuipă 'n sân când vede un automobil care ţâşneşte zgomotos pe lângă o trăsură, aviaţia este un fel de sperietoare.

In privinţa asta? mi-a răspuns el, cu liniştea unui gospodar care s'a întors dela cinematograf. Desigur că m'm întors.

Şi şi-a completat răspunsul cu un râs zdravăn. Acelaş râs cu

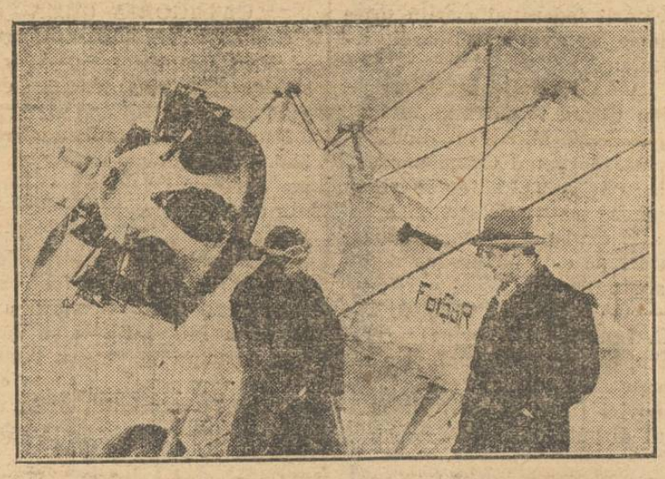

IONEL GHICA ŞI ING. ZAMFIRESCU DUPA ATERIZARE

Cele câteva accidente din ultimul timp i-au, consolidat opinia aceasta. Dar şi fără ele, aviaţia tot şi-ar fi conservat prestigiul de omorâtoare de oameni, care i s'a acreditat, fără discuţie şi fără drept de apel.

Şi totuşi, peste părerea generală, peste ceiace tinde să înealece orice pretenţii de contradicţie şi peste ultimele accidente chiar, zborul rămâne totuşi unul din mijloacele sigure de locomoţiune.

Nedefinitiv pus la punct încă, dar în orice caz, sigur. Dovadă ceiace se reuşeşte în fiecare zi în această materie... şi dacă vreţi, opinia aviatorilor.

— «Te-ai întors? am îngânat fără să vreau, eri dimineaţă, la telefon, vorbind cu Ionel Ghica.

— «Da? ce aveai vre-o emoţie care m'a întâmpinat o jumătate de oră mai târziu, în locuinţa sa din Aleea Blanc:

— «Credeam că eşti mai puţin, babă»!

Că uneori înerederea aceasta în avion este împinsă prea departe, este altă socoteală. Şi că de multe ori este contrabalansată de dovezi contrarii de-asemeni Dar când, ca Ionel Ghica, ai reuşit în doi ani să realizezi lucruri pe cari atâţia alţii nu le-au năzuit măcar, este greu să n'o manifeşti.

— «Cum a fost?» încerc la întâmplare să-i surprind vigilenţa după câteva minute de introducere.

(Continuare în pag. IV-a).

CROSS-COUNTRY

Crossurile de Duminecă

I. Comănescu din nou învingător. — Trancu Crişan (T. C. R.) şi Tennis Club Român campioni regionali la juniori

Cele două manifestări pedestre pe teren variat desfăşurate Duminică dimineaţă pe aleile şoselei Kiselef şi împrejurimele lacurilor din apropiere, ne-au dat ocaz'a să constatăm încăodată cât de sănătos cât de frumos şi spectacular este acest gen de manifestare sportivă şi cât de puţin interes manifestă cluburile noastre faţă de el.

Cel de al patrulea campionat al juniorilor, s'a redus după cum şi prevăzusem la un aprig duel între reprezentanţii Tennis Clubului Român şi cei ai Viforului Dacia. Victoria în cele din urmă a revenit verzilor, care astfel au reuşit pentru prima oară să-şi înscrie numele victorios în palmaresul competiţiunei, întrerupând şirul de victorii al clubului galben.

Tennis-Club-Român cu mult mai puţini concurenţi, a dominat însă calitativ, reuşind să-şi plaseze cei patru alergători în primele şase locuri, lucru care constitue o performanţă destul de onorabilă.

Reprezentanţii clubului verde, au fost cu toţii de forţe sensibil egale, fapt care a contribuit într'o largă măsură la obţinerea unui clasament atât de bun.

Viforul Dacia a avut câteva elemente bune. Restul fiind mult mai slabi, au pierdut contactul cu cei din frunte. Clubul galben a lăsat însă o frumoasă impresie prin lotul impozant de participanţi.

Este un club care lucrează serios pentru propaganda sportului atletic.

Turda şi-a făcut din nou apariţia şi sperăm ca odată cu noua conducere, atletismul va fi la locul de cinste în tânăra societate din Dealul Spirei.

Trancu Crişan, noul campion junior este un tânăr bine construit, rezistent şi dotat în plus cu o bună viteză. Câştigător a câtorva crossuri organizate de T. C. R., s'a impus ca un element cu reale calităţi. Este elev la Şcoala superioară de comerţ No. 1.

Al doilea s'a clasat Pană Eduard tot dela T. C. R., elev la Şcoala de arte şi meserii. Este un element de clasă, care însă trebueşte lucrat serios; îi lipseşte viteza finală.

Al treilea a sosit Badea, urmat de Dumitrescu; ambii sunt dela Viforul Dacia şi au făcut o cursă curajoasă.

Iordan şi Tănase dela T. C. R. au ocupat locurile respective.

Cursa s'a desfăşurat pe platoul din dosul staţiei de sericicultură decurgând în condiţiuni normale pe un teren moale şi cât se poate de convenabil tinerilor alergători.

REZULTATUL

1. Trancu C. (T. C. R.) 12.25 sec.
2. Pană E. (T. C. R.)
3. Badea (V. D.)

(Continuarea în pag. IV)

BOX

Campionatele Naţionale de amatori

Gorun, Stoian şi Victor Pallfy cei mai buni oameni din ţară

Federaţia Română de Box şi-a făcut cu prisosinţă datoria.

Comitetul cu tot riscul material inevitabil, nu a renunţat la ideea organizării campionatelor naţionale.

Munca sa a fost încununată de succes, toate regiunile participând la concursul de selecţionare al celor mai buni amatori din ţară.

In felul acesta federaţia nu a respectat numai litera regulamentului, dar a şi înfăptuit o operă de propagandă sportivă şi de cimentare a relaţiilor dintre sportivii vechiului regat şi ai nouilor provincii alipite.

Comisia însărcinată cu organizarea campionatelor naţionale, compusă din d-nii C. Murgăşeanu, Naum Ionescu şi Alfred Antoniu merită toată recunoştinţa pentru munca depusă şi pentru rezultatele obţinute. Nu găsim cuvinte destule de laudă, pentru a gratifica cu de ajuns entusiasm desinteresarea acestor trei sportivi, cari activează cu succes mereu crescând pe tărîmul boxului amator. De numele lor vor rămâne strâns legate progresele realizate în timpul din urmă.

Regiunile şi-au făcut şi ele datoria. Au supraveghiat selecţionarea boxeurilor şi ne-au trimes campionii într'o formă pe cât cu putinţă mai bună.

Districtul de box al Munteniei nu a pus în linie decât doi oameni; amândoi au învins.

Unul din ei, Ion Gorun a electrizat asistenţa prin frumuseţea boxei pe care o practică. Pensionarul lui Chirilă Dan e fără îndoială cel mai bun amator al campionatelor.

Celalt, Vasile Stoian, a furnizat Sâmbătă şi Duminecă două matchuri frumoase, cari i-au câştigat definitiv simpatia şi stima spectatorilor.

Regiunile Olteniei şi Banatului au funizat şi ele câte doi campioni.

Reprezentanţii boxului timişorean, veniţi în Bucureşti sub conducerea preşedintelui regiunei d-l Horvath, şi-au adjudecat două campionate cu A. Covaci şi Gr. Brücher. De fapt au repurtat trei victorii, pentru că după părerea noastră şi Toth a câştigat.

Regiunea Oltenia a pus în linie doi boxeuri, pe Milcoveanu şi Lungu, veniţi sub supravegherea d-lui lt. Arcadian şi a maestrului Cristian Panaitescu. Amândoi au câştigat.

Milcoveanu a fost declarat învingător în matchul cu Geyza Toth, iar George Lungu a scos din luptă pe Ludovic Clitta.

Ardealul a avut un singur reprezentant pe excelentul Victor Pallfy, care a făcut progrese mari dela ultimul campionat naţional. Pallfy a furnizat o partidă de toată frumuseţea, practicând un box în linie, clar şi spectaculos, după cele mai perfecte reguli tehnice. Toată gama loviturilor a fost întrebuinţată de acest minunat atlet. Un singur repros îi putem face lui Pallfy; boxează prea deschis. In ziua când se va închide mai bine, nu i se va mai putea reproşa nimic.

Regiunea Bucovina şi-a adjudecat un singur campionat, şi acesta prin neprezentarea adversarului, rănit în semifinală.

Dacă boxeurii bucovineni nu au fost prea norocoşi, a impresionat în schimb ţinuta lor şi disciplina lor. Conducătorului lor, maestrul Clitta, i se cuvin toate laudele pentru felul cum şi-a prezentat oamenii. Nu ne rămâne decât să-i urăm, ca pentru viitor să fie mai norocos în selecţionarea elementelor şi să culeagă pentru munca depusă roade mai îmbelşugate.

Brăilenii, Constănţenii şi eşenii nu şi-au adjudecat nici un campionat. Au însă scuza, că s'au lovit de elemente mult superioare lor.

Un cuvânt de laudă ceeristului Calcan, stabilit maestru de box la Iaşi. A prezentat doui amatori bine pregătiţi şi înzestraţi cu frumoase aptitudini pugilistice. In special Ciudin, care

(Continuare în pag. II-a)

Football

Un match nul şi o înfrângere a Ripensiei

PARIS 17. — După o pauză reconfortantă, Ripensia şi-a reînceput turneul în Franţa odată cu sosirea la Paris. In capitala Franţei, echipa profesionistă a României a jucat Sâmbătă după amiază pe stadionul dela St. Oouen cu puternica echipă parisiană Red Star Olympique.

RIPENSIA-RED STAR OLYMPIQUE 1—1 (0—1)

Matchul a fost de factură superioară. In echipa Ripensiei şi-au făcut apariţia Semler şi Ciolac, cari au jucat peste aşteptări, iar poarta a fost încredinţată lui Făgărăşanu, care a debutat în condiţiuni excelente. Timişorenii deşi au dominat cu autoritate în prima repriză, au trebuit totuşi să cedeze impetuozităţii francezilor, graţie căreia aceştia au reuşit să marcheze prin Chantrel. In repriza secundă însă, Ripensia şi-a concentrat ofensiva de aşa manieră încât a reuşit să deconcentreze apărarea adversă şi să egaleze prin Dobay. N'a reuşit totuşi să cucerească o victorie binemeritată datorită faptului că a avut de luptat şi cu un arbitru rău intenţionat şi pe care l-au fluerat de altfel şi spectatorii.

Dela Ripensia s'au remarcat Făgărăşeanu, Buerger, Ciolac, Kotormany şi Semler.

F. C. ROUEN—RIPENSIA 3—2 (1—0)

Duminică după amiază Ripensia a făcut deplasarea la Rouen, unde s'a întâlnit cu echipa locală F. C. Rouen. Jocul a fost şi de data aceasta foarte animat, ripensiştii fiind nevoiţi să cedeze atunci când s'au aşteptat mai puţin.

In repriza doua mai ales, când Ripensia avea de refăcut handicapul pe care nu l-a putut evita, a reuşit să facă un joc de toată frumuseţea care a stârnit aplauzele entuziaste ale unui public foarte numeros.

De altfel, i s'a propus Ripensiei revanşa cu F. C. Rouen pentru ziua de 5 Mai.

După matchul nedecis cu puternica echipă Red Star Olympique în rândul căreia activează 4 jucători uruguayeni, turneul Ripensiei poate fi considerat ca refăcut, aşa că este mai mult ca sigur că profesionalii timişoreni nu se vor reîntoarce în ţară înainte de 10 Mai.

Datorită acestui lucru, cade şi proiectul unui turneu al Ripensiei la Bucureşti pentru începutul lunei Mai, turneu proectat de un puternic club bucureştean.

——ooxxoo——

Matchul Austria—România nu se va disputa în Bucureşti

După cum se ştie, data de 8 Mai a fost rezervată matchului Austria—România pentru cupa Europei Centrale a amatorilor. Cum însă O. N. E. F.-ul a anunţat federaţia de football că până la acea dată tribuna nouă de beton nu va putea fi terminată, matchul nu se va mai disputa în Bucureşti.

E vorba ca organizarea acestei partide să revină Clujului sau Oradiei.